

Krawczyk, Roman

Biskup Waław Skomorucha (1915-2001)

Szkice Podlaskie 10, 253-260

2002

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ks. Roman Krawczyk
Instytut Historii Akademii Podlaskiej w Siedlcach

Biskup Waclaw Skomorucha (1915-2001)

Ksiądz biskup Waclaw Skomorucha urodził się 21 lutego 1915 r. w wsi Chądzyn w parafii Sterdyń (obecnie należącej do diecezji drohiczyńskiej). Szkołę podstawową o profilu czteroklasowym ukończył w rodzinnej miejscowości w 1926 r., potem naukę kontynuował w Sterdyni. 25 czerwca 1929 r. został przyjęty do Wyższego Gimnazjum Biskupiego Biskupa Podlaskiego w Siedlcach. Maturę typu humanistycznego złożył w dniu 22 czerwca 1934 r. przed Państwową Komisją Egzaminacyjną powołaną przez Kuratora Okręgu Szkolnego Lubelskiego i uzyskał świadectwo dojrzałości z wynikiem bardzo dobrym¹. Studia filozoficzno-teologiczne rozpoczął w 1934 r. w Wyższym Seminarium Duchownym im. Benedykta XV w Janowie Podlaskim.

Świecenia kapłańskie otrzymał w dniu 8 września 1940 r. z rąk Biskupa Czesława Sokołowskiego, Administratora Apostolskiego Diecezji Siedleckiej czyli Podlaskiej w katedrze siedleckiej.

Od 1 października 1940 r. pełnił funkcję wikariusza w parafii Starawieś (do 15.XII.1940 r.), następnie w Ulanie (15.XII.1940-20.V.1941), w Radzynie Podlaskim (20.V.1941-15.VIII.1942), w Borowiu (15.VIII.1942-10.XI.1943) i w Sarnakach (10.XI.1943-1.VII.1944)².

Z dniem 1 lipca 1944 r. obejmuje stanowisko administratora parafii Dołha. „Parafia ta, jak pisze ks. Konstanty Kusyk³, w kilkuletnim okresie okupacji niemieckiej doznała wyjątkowego spustoszenia moralnego i materialnego. Kościół parafialny został zamieniony na cerkiew prawosławną. Pełna poświęcenia dwuletnia proboszczowska posługa Księdza Waclawa wydaje tam błogosławione owoce w postaci duchowego i moralnego życia dołzańskich parafian oraz restauracji odzyskanej świątyni i budynków parafialnych”. Piękne świadectwo tych dokonań zawiera zachowana w aktach Kurii Diecezjalnej w Siedlcach petycja podpisana niemal przez wszystkich parafian z Dołhy i skierowana do biskupa Ignacego Świrskiego o dalsze pozostawienie Księdza Skomoruchy na stanowisku proboszcza wspomnia-

¹ Archiwum Diecezjalne Siedleckie (dalej: ADS), Akta osobiste Księdza Biskupa Waclawa Skomoruchy.

² Ibidem.

³ *30-lecie sakry biskupiej Biskupa Waclawa Skomoruchy, biskupa pomocniczego Diecezji Siedleckiej*, [w:] *Magnificat anima mea Dominum*, red. bp H. Tomasik, ks. K. Korszniewicz, Ks. J. Józwick, Marki-Struga k/Warszawy, brw.

nej parafii⁴.

15 września 1946 r. zostaje on jednak zwolniony z funkcji administratora parafii Dolha i mianowany prefektem Gimnazjum i Liceum im. Tadeusza Kościuszki w Łukowie. Jak wielkim autorytetem cieszył się ks. Skomorucha w parafii Dolha, świadczy fakt, iż 2 kwietnia 1947 r. Rada Kościelna⁵ tejże parafii zwróciła się z ponowną prośbą do Biskupa Diecezjalnego o przywrócenie Go na stanowisko proboszcza w miejsce ustępującego ks. Jana Rębisza. Powyższą prośbę Władza Diecezjalna rozpatrzyła pozytywnie i ponowne objęcie przez ks. Waclawa Skomoruchę urzędu proboszcza w tej parafii miało nastąpić w dniu 10 maja 1947 r. Jednak, na skutek prośby skierowanej przez zainteresowanego do Biskupa Ordynariusza Świrskiego, nominacja ta została odwołana. 10 lipca 1947 r. ks. Skomorucha został mianowany administratorem parafii Ugoszcz. Ofiarna i pełna poświęcenia służba kapłańska pełniona przez ks. Skomoruchę także i w tej parafii spotkała się z serdecznym oddźwiękiem ze strony tamtejszych parafian, wyrażonym w liście dziękczynnym skierowanym do Kurii Diecezjalnej w dniu 3.X.1947 r.⁶ Na własną prośbę, z dniem 10 września 1948 r., otrzymuje zwolnienie ze stanowiska proboszcza parafii Ugoszcz i mianowany diecezjalnym misjonarzem z równoczesnym zleceniem pełnienia posługi duszpasterskiej w parafii pw. Przemienienia Pańskiego w Łukowie. Misjonarska posługa słowa, chociaż wymagała dużego poświęcenia, odpowiadała w pełni pragnieniom i zdolnościom Księdza Waclawa Skomoruchy „mając dar wymowy i łatwość słowa, od początku pracy kapłańskiej ze szczególnym zamiłowaniem oddawał się posłudze kaznodziejskiej”⁷. Intensywna, trwająca dwa lata, praca misjonarsko-rekolekcyjna ks. Skomoruchy zakończyła się nominacją na stanowisko ojca duchownego w Wyższym Seminarium Duchownym w Siedlcach z dniem 25 października 1950 r.. Kolejnych osiem lat życia to pełnienie odpowiedzialnego stanowiska służącego pracy nad rozwojem i umacnianiem życia duchowego adeptów do kapłaństwa. W tym okresie ks. Skomorucha podejmuje dalsze studia z teologii dogmatycznej na Wydziale Teologii Katolickiej Uniwersytetu Warszawskiego w Warszawie. Studia rozpoczęte w 1950 r., finalizuje dyplomem magistra teologii. Pracę magisterską napisał pod kierunkiem ks. prof. A. Pawłowskiego, późniejszego ordynariusza Diecezji Włocławskiej.

Zakres pracy nad formacją duchową przyszłych kapłanów i aktualnych

⁴ Ks. R. Borkowski, *Pokorna służba Prawdzie i Miłości. Na 25-lecie sakry biskupiej Księdza Biskupa Waclawa Skomoruchy*, „WDP”, 1988 nr 5, s. 154, przypis 11. podaje, iż lista ta zawiera 933 podpisy.

⁵ R. Borkowski, op. cit., s. 154, przypis 12 podaje, iż podpisało 27 członków Rady Kościelnej.

⁶ ADS, Akta osobiste Księdza Biskupa Waclawa Skomoruchy.

⁷ *Zyciorys Ks. Biskupa Waclawa Skomoruchy*, „WDP”, 1964, nr 1, s. 8.

duszpasterzy został rozszerzony nominacją ks. Skomoruchy na dyrektora Unii Apostolskiej Kleru z dnia 21 lutego 1951 r.. „Praca na stanowisku ojca duchownego czasowo zbiegła się z zainicjowaną przez Prymasa Polski Kardynała Stefana Wyszyńskiego Wielką Nowenną przed Millenium Chrztu Polski. W programie tej Nowenny przewidziane były liczne ogólnopolskie pielgrzymki na Jasną Górę.”⁸ W związku z inicjatywą Prymasa Polski podjętą przez Biskupa Ignacego Świrskiego ks. Skomorucha zostaje w dniu 26 lutego 1958 r. mianowany organizatorem pielgrzymki młodzieży żeńskiej z terenu Diecezji Siedleckiej w ramach ogólnopolskiej pielgrzymki organizowanej w dniu 1 czerwca 1958 r.

Z dniem 1 września 1958 r. zostaje zwolniony z posługi ojca duchownego w Seminarium Siedleckim i powołany na referenta kurialnego w Wydziale Duszpasterskim przy Kurii Diecezjalnej w Siedlcach. W następnym zaś roku, 1 września 1959, zostaje mianowany profesorem WSD w Siedlcach. Początkowo wykłada patrologię i homiletykę, później obejmuje wykłady z teologii dogmatycznej i ascetycznej oraz prowadzi zajęcia z historii kościoła. 24 września 1969 r. zostaje mianowany wicerektorem do spraw wychowawczych w WSD w Siedlcach. Podjęta praca na stanowisku wicerektora, stała się powodem zwolnienia z dniem 1 lutego 1961 z wykonywania dotychczasowych obowiązków w referacie duszpasterskim.

21 listopada 1962 r. zostaje mianowany biskupem tytularnym Zoary i pomocniczym Diecezji Siedleckiej. Konsekracji biskupiej w katedrze siedleckiej w dniu 21 kwietnia 1963 r. dokonał Prymas Polski Kardynał Stefan Wyszyński, zaś współkonsekratorami byli: biskup Michał Klepacz, ordynariusz Diecezji Łódzkiej i biskup Piotr Kałwa, ordynariusz Diecezji Lubelskiej⁹. Wiadomość o nominacji przez Papieża Jana XXIII na biskupa ks. Wacława Skomoruchy wywołała powszechną radość w Diecezji Siedleckiej, tak wśród duchowieństwa, jak i wśród tych wiernych, którzy mieli już możliwość poznać i korzystać z posługi duszpasterskiej nominata. Tę radość podzielał również sędziwy Biskup Ignacy Świrski, ordynariusz siedlecki, pisząc w swym liście pasterskim do diecezjan 12 kwietnia 1963 r.: „Przedmiotem naszej radości jest nowy dowód troskliwie czuwającej nad nami Opatrzności Bożej, z której woli obdarzył nas łaską swoją, szczęśliwie dziś panujący i Kościołem rządzący Ojciec Święty Jan XXIII, mianując na miejsce zmarłego Księdza Biskupa Mariana nowego Biskupa Sufragana w osobie Księdza Wacława Skomoruchy - dotychczasowego zastępcy Rektora Seminarium Duchownego w Siedlcach. Miło mi stwierdzić, że wybór jakiego spośród licznych zasłużonych kapłanów podlaskich dokonał Ojciec

⁸ Ks. K. Kusyk, op. cit., s. 256.

⁹ Zob. Ks. W. Furman, *Uroczystości konsekracji biskupiej J. E. Ks. Bpa Wacława Skomoruchy, Sufragana Podlaskiego*, „WDP”, 1964, nr 1, s. 8-13.

Święty, jest bardzo szczęśliwy, że z radością został przyjęty przez ogół duchowieństwa i tych wszystkich dusz wiernych, które miały możliwość poznać bliżej Księdza Waława Skomoruchę i z Jego usług korzystać...¹⁰

Nowy Biskup za dewizę swojego posłannictwa biskupiego wybrał słowa: „Veritati et caritati”. Wyjaśniając swoje hasło, powiedział: „Chcę służyć prawdzie i miłości. Prawda człowieka wyzwala, strzeże od zakłamania, od fałszu, od stwarzania sobie mitów, bardzo niebezpiecznych w życiu. Prawda pozwala człowiekowi ustawić wartości w ich hierarchii, realizować je odpowiednio. Tę prawdę czerpiemy od Chrystusa, który powiedział: >>Ego sum veritas<< (Ja jestem Prawdą). I ta prawda zawiera się w Ewangelii. Chciałbym bardzo żyć Ewangelią; prawdę ewangeliczną brać najpierw w siebie, a potem żeby ona dzięki łasce Bożej ze mnie szła dalej, żebym ja był tylko narzędziem tej prawdy. Prawda wcielona w życie staje się miłością. Miłość jest służbą Bogu w ludziach. Chciałbym służyć Bogu w ludziach i tej służbie poświęcić swoje siły...¹¹”

W okresie pięcioletniej współpracy z Biskupem Ignacym Świrskim, „podejmuje liczne i wielorakie pasterskie troski w diecezji, wspierając utrudzonego Arcypasterza Podlaskiego. Odwiedza liczne parafie, gdzie udziela Sakramentu Bierzmowania, spotyka się z duszpasterzami i wiernymi. Corocznie odbywa wizytacje kanoniczne w kilku wyznaczonych dekanatach. Udziela posług i święceń alumnom Wyższego Seminarium Duchownego. Przewodniczy rejonowym spotkaniom kapłanów w celu omówienia aktualnych zadań duszpasterskich. Organizuje i wizytuje parafialną katechizację dzieci i młodzieży. Współpracuje z Ordynariuszem w kierowaniu całą bieżącą działalnością Kościoła na Podlasiu, zmagającego się z wielorakimi trudnościami, zwłaszcza ze strony ówczesnych władz administracyjnych¹²”.

W celu sprawnego wykonywania powierzonych mu zadań otrzymuje od Biskupa Ordynariusza stosowne nominacje¹³: w dniu 13 września 1963 r. zostaje zwolniony z urzędu wicerektora WSD w Siedlcach i mianowany drugim Wikariuszem Generalnym. 30 października tegoż roku powołano go na egzaminatora prosynodalnego, zaś 12 lutego 1964 r. zostaje sędzią prosynodalnym. W dniu 23 grudnia 1963 r., na wniosek Biskupa Podlaskiego, papież Paweł VI mianuje Biskupa Waława Skomoruchę dziekanem Kapituły Katedralnej w Siedlcach. Uroczyste objęcie tego urzędu dokonało się 25 stycznia 1964 r.. Funkcję tę sprawował do 1992 r., kiedy po przeniesieniu na emeryturę zrezygnował z członkostwa w Kapitułe Katedralnej Siedleckiej. Od 5 czerwca 1965 r. do 30 listopada 1968 r. pełnił ponadto urząd

¹⁰ *List pasterski Biskupa Podlaskiego do wiernych*, „WDP”, 1964, nr 1, s. 4-5.

¹¹ *Przemówienie księdza Biskupa W. Skomoruchy*, „WDP”, 1964, nr 1, s. 21-22.

¹² Ks. K. Kusyk, op. cit., s. 256.

¹³ ADS, Akta osobiste Księdza Biskupa Waława Skomoruchy.

proboszcza parafii katedralnej w Siedlcach.

Na okres współpracy z Biskupem Diecezjalnym Ignacym Świrskim przypadają też wielkie uroczystości diecezjalne, jak koronacja Obrazu Matki Bożej Leśniańskiej w dniu 18 sierpnia 1963 r. i ogólnopolskie, jakimi były obchody Tysiąclecia Chrztu Polski. W Diecezji Siedleckiej uroczystości millenijne obchodzone były w dniach 17-18 września 1966 r. W Kościele Powszechnym w tym czasie trwał Sobór Watykański II, w którym brał również udział podczas II i IV sesji bp Waław Skomorucha. (II sesja 1963; IV sesja – 1965 r.).

Po zakończeniu II sesji Soboru Watykańskiego II wraz innymi biskupami z Polski odbył w dniach 5-15.XII. 1963 r. pielgrzymkę do Ziemi Świętej. We wspomnianej pielgrzymce wzięło wówczas udział 17 biskupów z Polski, którzy uczestniczyli w obradach Soboru Watykańskiego II z ówczesnym wikariuszem kapitulnym z Krakowa, biskupem Karolem Wojtyłą. Biskup Waław Skomorucha w wywiadzie udzielonym ks. Zdzisławowi Młynarskiemu powiedział, iż była to „pielgrzymka jego życia”¹⁴.

25 marca 1968 r. umarł Ordynariusz Siedlecki, bp Ignacy Świrski. Kapituła Katedralna następnego dnia w tajnym głosowaniu wybiera biskupa Waława na wikariusza kapitulnego Diecezji Siedleckiej. Urząd ten piastuje przez siedem miesięcy aż do 24 października 1968 r. tj. do dnia nominacji nowego Biskupa Diecezjalnego. Nowym Ordynariuszem Diecezji Siedleckiej został mianowany przez papieża Pawła VI biskup dr Jan Mazur, dotychczasowy biskup pomocniczy Diecezji Lubelskiej. Współpraca biskupa Waława Skomoruchy z nowym Biskupem diecezjalnym trwała prawie 24 lata, aż do 1 lutego 1992 r., czyli do czasu przeniesienia na emeryturę przez papieża Jana Pawła II.

Już w dniu kanonicznego objęcia rządów w diecezji siedleckiej (tj. 24.X.1968 r.), biskup Jan Mazur mianował Go wikariuszem generalnym. W 1970 r. w zastępstwie Biskupa Ordynariusza prowadzi urzędowe rozmowy w Rzymie w kongregacjach watykańskich. Do dotychczasowych obowiązków, wynikających ze święceń biskupich oraz urzędu wikariusza generalnego, od dnia 15 stycznia 1972 r., dochodzi jeszcze przez jeden semestr urząd Rektora Wyższego Seminarium Duchownego w Siedlcach¹⁵.

8 grudnia 1972 r. Biskup Diecezjalny Jan Mazur zapowiada zwołanie Synodu Diecezjalnego w celu odnowienia życia religijnego zgodnie z wytycznymi Soboru Watykańskiego II.

Biskup Skomorucha zostaje powołany w dniu 5 stycznia 1973 r. na

¹⁴ *Pielgrzymka mego życia. Wspomnienie z pielgrzymki Biskupów Polskich do Ziemi Świętej w 1963 r. Z ks. Biskupem Waławem Skomoruchą rozmawia ks. Zdzisław Młynarski*, „Podlaskie Echo Katolickie” 2001, nr 46, s. IV. Powyższy wywiad został opublikowany również w „Ziemia Święta”, r. VII, 2001, nr 3 (27), s. 48-49.

¹⁵ ADS, Akta osobiste Księdza Biskupa Waława Skomoruchy.

przewodniczącego Komisji Głównej II Synodu Diecezjalnego¹⁶. Od chwili ukonstytuowania się diecezjalnej rady kapłańskiej pełni funkcję jej promotora; ponadto w myśl prawodawstwa kościelnego 30 grudnia 1972 r. zostaje mianowany Członkiem Rady Nadzorczej (Consilium a Vigilantia), zaś 23 listopada 1977 r. na okres trzech lat wchodzi w skład Rady Duszpasterskiej Diecezji Siedleckiej. 20 kwietnia 1979 r. zostaje delegowany do reprezentowania Diecezji Siedleckiej w Warszawskim Komitecie przyjęcia papieża Jana Pawła II podczas pierwszej pielgrzymki papieskiej do Ojczyzny. Przez wiele lat, aż do 1 lutego 1992 r., biskup Waław Skomorucha sprawował funkcję przewodniczącego Wydziału Nauki Katolickiej, był także przewodniczącym Diecezjalnej Komisji ds. Budownictwa Kościelnego i Wydziału Artystyczno-Budowlanego przy Kurii Diecezjalnej w Siedlcach. Równocześnie też prowadził wykłady w Wyższym Seminarium Duchownym w Siedlcach, aż do czasu zwolnienia z tej funkcji w czerwcu 1996 r. przez biskupa Jana Nowaka¹⁷.

Należy też wspomnieć, że biskup Skomorucha przez szereg lat uczestniczył w pracach wielu komisji na forum Episkopatu Polski, m.in. w Komisji do spraw środków społecznego przekazu i komisji do spraw duszpasterstwa kobiet. Z ramienia diecezji był odpowiedzialny za koordynację współpracy duszpasterskiej z Kościołem na terenie Niemiec, a zwłaszcza z diecezją Speyer.

Trzeba też podkreślić zaangażowanie biskupa Skomoruchy w podejmowane wspólnie z biskupem ordynariuszem Mazurem diecezjalne akcje duszpasterskie, wymagające wielkiego trudu i poświęcenia, jak: przewodniczenie obchodom Roku Świętego w każdej parafii i uczestnictwo w peregrynacjach Obrazów Matki Bożej Kodeńskiej i Matki Bożej Częstochowskiej do wszystkich parafii diecezji siedleckiej.

Do radosnych przeżyć biskupa Waława Skomoruchy zaliczyć należy Jego osobiste uroczystości jubileuszowe, zwłaszcza: 25-lecie święceń biskupich, 50-lecie święceń kapłańskich, 30-lecie sakry biskupiej, 60-lecie święceń kapłańskich.

Serdeczną wdzięczność za 30-letnią posługę pasterską w Diecezji Siedleckiej Księdza Biskupa Waława Skomoruchy wyraził Biskup Diecezjalny dr Jan Mazur w liście skierowanym do Jubilata w dniu 16 kwietnia 1992 r.: „Rocznica konsekracji biskupiej Waszej Eksceleńcji daje mi szczególną okazję do wyrażenia uczuć wdzięczności za wieloletnią współpracę w pasterskim posługiwaniu Ludowi Bożemu naszej Diecezji Siedleckiej...”¹⁸.

¹⁶ Pierwszy Synod Diecezjalny Diecezji Podlaskiej odbył się w 1923 roku.

¹⁷ ADS, Akta osobiste Księdza Biskupa Waława Skomoruchy.

¹⁸ Cytuję za: Ks. K. Kusyk, op. cit., s. 262-263.

25 sierpnia 2001 r. Siedlce obiegła smutna wiadomość o śmierci biskupa seniora Waława Skomoruchy¹⁹. Uroczystości pogrzebowe odbyły się 28 i 29 sierpnia. „We wtorek 28 sierpnia o godz. 12-tej, trumna z ciałem Zmarłego została wystawiona w gmachu Kurii Diecezjalnej”²⁰. Uroczystościom żałobnym w godzinach popołudniowych przewodniczył metropolita lubelski arcybiskup Józef Życiński. Mszę świętą w intencji zmarłego biskupa Waława Skomoruchy sprawowało 5-ciu biskupów, oraz ok. 120 kapłanów. Podczas Eucharystii homilię wygłosił biskup Jan Mazur. Uroczystościom pogrzebowym w dniu następnym przewodniczył ksiądz kardynał Józef Glemp, Prymas Polski, zaś homilię wygłosił bliski przyjaciel Zmarłego bp Edward Materski z Radomia. Pogrzeb z udziałem 30 biskupów i ponad 400 księży z diecezji siedleckiej, drohiczyńskiej, warszawskiej, lubelskiej, łowickiej oraz z zagranicy (kilku księży pracujących w dawnym ZSRR i na Słowacji) i około 5000 wiernych, „był wielką manifestacją wiary i uczuć wdzięczności i miłości do zmarłego Biskupa Waława”²¹. W imieniu Diecezji słowa podziękowania zmarłemu Biskupowi Skomorusze wypowiedział bp Henryk Tomasik: „Troska o Bożą Prawdę i tworzenie właściwych relacji osobowych z Panem Bogiem i ludźmi kształtowała całe posługiwanie duszpasterskie młodego wikariusza, potem proboszcza, profesora seminarium, ojca duchownego, pracownika Kurii, rektora Seminarium, a przede wszystkim posługę pasterską Biskupa Waława. Dzisiaj Panu Bogu dziękujemy za to dobro, które dokonało się przez modlitwę i posługę Księdza Biskupa Waława. Za to dobro dziękujemy także Biskupowi Waławowi”²².

Po Mszy świętej trumna z ciałem śp. Biskupa Waława została złożona zgodnie z wolą Zmarłego, na cmentarzu centralnym w kwaterze zmarłych kapłanów.

Biskup Waław w swoim testamencie prosił, żeby „pogrzeb był jak najskromniejszy a ciało spoczęło na cmentarzu w Siedlcach, w ziemi, nie w grobie murowanym”²³.

Uczestnicy pogrzebu odchodzili z cmentarza w modlitewnej zadumie, wdzięczni Bogu za świadectwo życia i posługiwania Księdza Biskupa Waława.

Zbyt krótki dystans czasowy dzieli nas od śmierci Biskupa Waława

¹⁹ Śp. Ksiądz Biskup Waław Skomorucha (1915-2001), „Podlaskie Echo Katolickie”, 2001, nr 36.

²⁰ Ks. J. Pieńkosz, *Uroczystości pogrzebowe śp. Księdza Biskupa Waława Skomoruchy*, „WDS”, 2001, nr 9, s. 348-350.

²¹ Ks. J. Pieńkosz, op. cit., s. 349.

²² *Słowo Biskupa Henryka Tomasika wygłoszone na początku Mszy św. pogrzebowej*, „WDS”, 2001, nr 9, s. 341-344.

²³ ADS, Akta osobiste Księdza Biskupa Waława Skomoruchy.

Skomoruchy, aby oceniać Jego życie i pracę. Nie wchodząc więc w tę ocenę, pragnę stwierdzić jedno: Ksiądz Biskup Waclaw Skomorucha był KIMŚ. Był kimś - nie urzędem, który sprawował, nie godnościami, które piastował. Biskup Waclaw był kimś osobowością, był kimś wartościami wrodzonymi i wartościami, które sobie wypracował. Dlatego Ksiądz Biskup Waclaw posiadał autorytet: nie formalny, prawny, płynący z urzędu, lecz osobowy, mający oparcie w walorach Jego osobowości. Mówiąc dokładniej: On był autorytetem. I takim pozostanie na zawsze w pamięci całej Diecezji Siedleckiej.